

Олга от Украйна, която роди сина си в УМБАЛ Бургас: българите са мили и сърдечни, благодаря

Вторник, 29 Март 2022

Българите са мили и сърдечни хора, благодаря им много! Откакто съм тук, срещам само помощ, подкрепа и добрина. А лекарите са направо чудесни, чувствам се в истинска европейска болница. Това разказва Олга Песчанская от Одеса, която миналата седмица роди сина си в УМБАЛ Бургас – само десет дни след бягството си от войната в родината.

„Когато видях как разрушиха родилното в Мариупол, се уплаших много. Казах си – ами ако и тук стане така, как ще раждам, ако върху главата ми падат бомби? Първо смятах да се преместя от Одеса в по-малък град, в родното място на баща ми. Но и той е близо до бойното поле, а родилното отдавна беше затворено. Затова реших да бягам. Не знаех къде – просто исках да бъда спокойна, че няма да бъдем убити, докато раждам“, разказва тя. В края на деветия месец, десет дни преди термина, натоварва в колата приготвения за бебето багаж, майка си и 4-годишната си дъщеря и тръгва. Съпругът ѝ остава в Украйна и заковава прозорците в къщата им, за да не бъдат разрушени от снарядите и ударните вълни.

„Шофирах първия ден 10-12 часа, минахме Молдова и Румъния. В Румъния се запознахме с доброволци, които ни насочиха към Бургас, казаха, че могат да ни настанят в хотел в Несебър. Много благодарни сме на всички хора, които ни помагаха по пътя, както и на персонала на хотела. Още щом пристигнахме, голямото дете се разболя, донесоха му лекарства, без да съм ги молила“, споделя Олга. Контракциите започват седмица след пристигането. Синът ѝ Давид се ражда на 24 март – точно месец след започването на войната.

Олга се чувства добре, но заради стреса и здравословни проблеми, бебето има нужда от лечение и ще остане известно време в Отделението по неонатология. „Всички лекари са отлични, много внимателни. Имаме и други бременни в хотела, питат ме как е – на всички им казвам, да не се притесняват, защото тук ще бъдат в добри ръце“, казва Олга. Макар че намира в България така нужното ѝ сега спокойствие, тя мечтае да се върне у дома. Там е работила в детска градина, а съпругът ѝ – в автосервиз. „Моля се войната да свърши бързо, а децата ми да растат в мирна и спокойна държава“, надява се тя.